

have at svære Skat i Overensstemmelse med de almindelige Skattelove. De hidtidige Skatter til Staten ville bortfalde, for saa vidt de ere Hartkornsskatter. Hvorvidt der vil blive nogen Ejendomsskyld at svære i Stedet, er det ikke muligt for mig at sige paa Forhaand.

Rørdam: Jeg skal til det ærede Medlem for Ærø (Frederiksen) sige, at det undrer mig, at det ærede Medlem ikke kunde forstaa, at jeg udtalte, at dette Forslag havde vakt en hel Del Skuffelser paa Lolland, men at jeg alligevel kunde stemme for Forslaget, fordi jeg erkender, at det er et væsentligt Fremskridt fra de bestaaende Forhold. Naar det ikke har været mig muligt at faa Forslaget bedre paa Grund af den korte Tid, der var os levnet, saa stemmer jeg for det, da jeg tilmed mener, at vi have faaet indført nogle Forbedringer i det. Jeg tvivler ikke paa, at hvis det ærede Medlem i Kommissionen havde indtaget et Mindretalsstandpunkt og havde stillet videre Krav, var det maaske lykkedes ham og ogsaa lykkedes os her at komme noget videre.

Jeg skal dernæst til det ærede Medlem for Nakskov (Reventlow) sige, at det undrer mig i høj Grad at høre det ærede Medlem sige, at denne Sag er blevet grundig forkludret. Saa spurgte den ærede Ordfører ham: hvem er det, der har forkludret Sagen? Det er selvfølgelig ikke Udvalget. De Faktorer, som have haft med denne Sag at gøre, ere Finansministeren, Kommissionen og Udvalget. Nu siger det ærede Medlem, at det ikke er Udvalget, som har forkludret Sagen. Saa vil jeg spørge det ærede Medlem, om det da er Finansministeren, eller om det er Kommissionen. Det kan da kun være en af disse to Parter, som ere tilbage, der maa have forkludret denne Sag, og jeg synes, at det er en meget letsindig Udtalelse at fremkomme med. Det ærede Medlem kom ind paa Bladudtalelser. Han mente, at jeg var bleven rost, saa jeg behøvede ikke at misunde Socialdemokraterne, at de bleve roste. Nej, det kan godt være, jeg misunder dem heller ikke. Jeg kunde snarere tænke mig, at det ærede Medlem maaske var misundelig over, at han ikke var bleven rost i noget Blad for sin Stilling til denne Sag, thi det har jeg ingen Sinds set. Jeg har derimod set, at det ærede Medlem er blevet angrebet ret stærkt gentagne Gange, og jeg tror, at hvis der er kommet noget Kludder ind i denne Sag, er det, fordi det ærede Medlem

har følt sig mere som Digebestyrelsesmedlem end som Digeskatyder. Hvis det ærede Medlem havde følt sig mere som Digeskatyder og noget mindre som Digebestyrelsesmedlem, tror jeg, vi havde faaet bedre Gang i denne Sag.

Frederiksen: Det ærede Medlem, som nu satte sig (Rørdam), synes ikke at kunne komme bort fra dette, at jeg burde og kunde have gjort noget mere, end jeg har gjort, for denne Sag i den Kommission, der har været nedsat om dette Spørgsmaal, men naar han ikke har nogen anden Vej at anbefale end den, at jeg kunde have taget et Mindretalsstandpunkt i Kommissionen, thi saa havde det maaske hjulpet en Del, synes jeg rigtignok, at det er et mærkeligt Ræsonnement. Det ærede Medlem er jo Medlem af Udvalget her, og jeg synes derfor, at det kunde være ret rimeligt at spørge det ærede Medlem, hvorfor *han* ikke har indtaget et Mindretalsstandpunkt her i Tinget. Det kunde dog maaske have hjulpet mere, end om jeg havde gjort det i Kommissionen. Havde jeg gjort dette i Kommissionen, var Resultatet kun blevet dette, at det ikke var blevet taget noget Hensyn til det Mindretalsforslag, som jeg kunde have opstillet, og Følgen vilde maaske være bleven den, at vi her vilde have staaet og behandlet et Flertalsforslag, der var en Del ugunstigere for Digeskatyderne, og sandsynligvis vilde et saadant Forslag da være blevet vedtaget. Spørgsmaalet om, hvem der har forkludret Sagen eller ikke, skal jeg for mit Vedkommende ikke komme ind paa, men man kan blot sige, at man jo ogsaa kan være for ivrig for at forsvare en Sag og derved komme til at bidrage noget til at forkludre den.

Reventlow: Jeg vil gerne tillade mig at gøre det ærede Medlem for Saksøbing opmærksom paa, at den ærede Ordfører ikke spurgte mig om, hvem der havde forkludret denne Sag. Han sagde blot, at jeg havde udtalt, at den var forkludret af Udvalget, og det havde jeg ikke sagt. Nu spørger det ærede Medlem mig, hvem der har forkludret Sagen. Om det er Udvalget? Nej, det har jeg allerede svaret nej til. Om det er Kommissionen? Nej. Om det er den højtærede Finansminister? Nej, det har jeg allerede forvaret mig imod i de første Udtalelser, jeg fremkom med. Men det ærede Medlem ved meget godt, hvem jeg sigter til. Jeg vil ikke svare derpaa nu, jeg har sagt det ærede Medlem, det saa mange Gange, saa at Spørgsmaalet i